

พริกชี้ฟ้าพันธุ์ พจ.07

แหล่งที่มาและประวัติ

ศูนย์วิจัยพืชสวนพิจิตร กรมวิชาการเกษตร ได้ดำเนินการปรับปรุงพันธุ์พริกชี้ฟ้าเพื่อการบริโภคสด ตั้งแต่ปี พ.ศ.2531 เป็นต้นมา โดยมีนายรินทร์ พูลเพิ่ม นักวิชาการเกษตร 8 เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย เพื่อให้ได้พันธุ์พริกชี้ฟ้าเพื่อการบริโภคสดพันธุ์ใหม่ ที่ให้ผลผลิตสูง ผลมีคุณภาพดีตรงกับความต้องการของตลาด และปรับตัวเหมาะสมกับสภาพแต่ละท้องถิ่น เหมาะสำหรับแนะนำส่งเสริมเกษตรกรปลูกเป็นการค้า ได้ดำเนินการรวบรวมพันธุ์เปรียบเทียบพันธุ์ คัดเลือกพันธุ์ แบบคัดเลือกสายพันธุ์บริสุทธิ์ (pure line selection) ได้สายพันธุ์พริกชี้ฟ้าที่ดีเด่น 4 สายพันธุ์ คือ พจ.07 พจ.08 พจ.011 และ พจ.018 หลังจากนั้นได้ทำการทดสอบพันธุ์กับพันธุ์การค้าของเกษตรกร ทั้งในศูนย์วิจัยฯ และในไร่เกษตรกร จนได้พริกชี้ฟ้าเพื่อการบริโภคสดพันธุ์ใหม่ ที่มีคุณสมบัติดีเด่นกว่าพันธุ์อื่น ๆ คือพันธุ์ พจ.07 ซึ่งเป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูง ผลมีคุณภาพดีตรงกับความต้องการของตลาด ผลมีสีเขียวอ่อน ผลมีขนาดใหญ่ เรียวยาว เนื้อหนา เมล็ดน้อย ผิวเรียบเป็นมัน ขณะนี้ได้ขยายพันธุ์ และเผยแพร่พันธุ์อยู่ที่ศูนย์วิจัยพืชสวนพิจิตร ต.โรงช้าง อ.เมือง จ.พิจิตร

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ชนิด	พืชผัก
ประเภท	ไม้พุ่มเตี้ย วงศ์ Solanaceae กลุ่มพืชผัก บริโภคส่วนผล
ราก	ระบบรากแก้ว และมีรากฝอยแผ่กระจายรอบ ๆ โคนต้น
ต้น	ลำต้นเป็นพุ่มรูปตัววี สูงเฉลี่ย 120 เซนติเมตร พุ่มกว้างเฉลี่ย 100 เซนติเมตร ลำต้น สีเขียว (Green 142 A)
ใบ	ใบเดี่ยว จัดเรียงแบบสลับ ใบสีเขียว รูปหอกยาว (oblonglanceolate) ขนาดใบกว้างเฉลี่ย 3.5 เซนติเมตร ยาวเฉลี่ย 7.0 เซนติเมตร
ดอก	สีขาว อายุการบานของดอกแรกเฉลี่ย 38 วัน หลังจากปลูก
ผล	ผลเดี่ยว มีลักษณะเรียวยาว ผลอ่อนสีเขียวอ่อน (Yellow Green 150 B) ผลแก่สีแดงส้ม (Red 45 A) ให้ผลผลิตประมาณ 5,500 กิโลกรัมต่อไร่ ขนาดของผลกว้างเฉลี่ย 2.3 เซนติเมตร ยาวเฉลี่ย 20.0 เซนติเมตร ความหนาของเนื้อและเปลือกเฉลี่ย 2.5 มิลลิเมตร จำนวนผลต่อกิโลกรัมเฉลี่ย 36 ผลต่อกิโลกรัม
เมล็ด	สีเหลือง

พริกชี้ฟ้าพันธุ์ พจ.07